

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: En lille Forklaring

Citation: Kierkegaard, Søren: "En lille Forklaring", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-elf-txt-shoot-idc03e793d-0e7b-446d-8b15-2f6a135ace02.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

En lille Forklaring

Et temmeligt udbredt og vedholdende Rygte, der har villet gjøre mig til Forfatter af en tidligere udkommen Prædiken, er den begeistrende Opfordring, der aflokke mig efterfølgende lille Forklaring. I Vinteren 41-42 deeltog jeg i Øvelserne i Pastoral-Seminariet og holdt, da min Tour kom, saavidt jeg erindreri Januar, en Prædiken over en af den høiærværdige Foresatte opgiven Text, nemlig Philip. 1, 19-25. Den theologiske Lærling drømte neppe om, hvad der nu i høieste Grad har overrasket ham, at der blandt de Tilstedeværende maa have været den opmærksomme og agtpaaagivende Tilhører, der efter 5 Fjerdingaars Forløb var i Stand til strax at gjenkjende denne min Prædiken i den Prædiken, der slutter et nylig udkommet Værk. Det er utroligt, at han kunde gjenkjende den, da det ikke er den samme, vidunderligt, at han kunde gjøre det strax, da disse tvende Prædikener have end ikke den flygtigste Lighed. Antager maaskee hint Rygtes første Opfinder med Leucippus, at en Comedie og en Tragedie er det Samme, da Bogstaverne ere de samme, og kun den Orden, hvori disse forekomme, er forskjellig? I saa Fald kunde han jo gjerne have indrømmet, at de i en ufuldkommen og mere populair Betydning vare forskjellige. Dog hans Mening synes netop at være, at disse tvende Prædikener i empirisk, faktisk og almindelig menneskelig Forstand ere de samme. Naar saa er, da bliver det vistnok et Vovestykke at ville forklare hans Udsagn. Dog vil jeg vove det. Hint Rygtes Opfinder har hverken hørt min Prædiken eller læst den trykte, men vidst, at jeg engang har holdt en Prædiken i Seminariet. Han har nu tænkt som saa: »i hint Værk (paa 54 tætrykte Ark) findes der en Prædiken (paa 14 Pag.), Cand.Kierkegaard har holdt en Prædiken i Seminariet, ergo er Værket af K., ergo er Prædikenen af K., ergo er det den samme Prædiken, som den, han holdt i Seminariet«. Blot nu hint tjenstvillige Rygtes meget ærede Fader ikke faaer et Nys om, at jeg har udgivet to Taler; maaskee var han utrættelig nok til at bringe en ny Misforstaaelse op ved upaaseet (dette Ord bruger man jo for ret at betegne, hvor sikker man er i sin Sag) at turde forsikre, at disse tvende Taler er den samme ene Prædiken, jeg holdt i Seminariet; maaskee var han consequent nok til, tenax propositi, under alle Omveltninger at blive den samme, der altid siger det Samme, ikke, paa socratisk Vis, om det Samme, men om det Forskjellige, at det er det Samme. Nu vel det faaer at være det samme.

S. Kierkegaard.